

Vassdrag:
KDB: 743

204.3B

194.32

196.ADO

220.92

NVE-V

ARKIVNR.:

SAKSBEH.:

2246 02.JUN1980

KAN ARKIVERES

OFF.:

U.O.:

Tillatelse

for

Troms Kraftforsyning

TIL ERVERV AV FALLRETTIGHETER OG BRUKSRETT TIL FALL I SKARSFJORDVASSDRAGET, ROTTENVIKVASSDRAGET, LYSBOTN- VASSDRAGET, BARDUELVA OG GUOLASJÅKKA

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON 14. MARS 1980.)

Ved kongelig resolusjon av 14. mars 1980 er bestemt:

- «1. I medhold av lov om konsesjon for vannfall, bergverk og annen fast eiendom m.v. av 14. desember 1917, tillates Troms Kraftforsyning å erverve fallrettigheter og bruksrett til fallrettigheter i Skarsfjordvassdraget, Lysbotnvassdraget, Barduelva, Guolasjåkka og Rottenviksvassdraget på de vilkår som er nevnt i Olje- og energidepartementets foredrag av 14. mars 1980.
2. Regulerings- og overføringstillatelser gitt henholdsvis Troms fylkes kraftforsyning, A/S Bardufoss Kraftlag, Tromsø Elektrisitetsverk og A/L Lyngen Kraftlag, og som er nevnt i Olje- og energidepartementets ovennevnte foredrag, overføres Troms Kraftforsyning på uendrede vilkår.»

Vilkår

for tillatelse etter § 4 i Lov om erverv av vannfall, bergverk og annen fast eiendom m. v. for Troms Kraftforsyning til erverv av fallrettigheter og bruksrett til fall i Skarsfjordvassdraget, Lysbotnvassdraget, Barduelva og Guolasjåkka.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 14. mars 1980.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid, — for så vidt angår bruksrett dog begrenset til den tid leieforholdet med staten står ved lag.

Vilkårene for konsesjonen kan tas opp til alminnelig revisjon etter 50 år fra 1. januar 1972. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. konsesjonslovens § 4, 3. ledd.

Konsesjonen kan ikke overdras uten Kongens samtykke.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

Konsesjonæren skal betale en årlig avgift til statens konsesjonsavgiftsfond av kr. 0,10 pr. nat.-hk, beregnet etter den gjennomsnittlige kraftmengde som vassfallene etter den foretatte utbygging og regulering kan frambringe ved den påregnelige vassføring år om annet og en årlig avgift til konsesjonsavgiftsfondene i de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer av kr. 0,10 pr. nat.-hk, beregnet på samme måte.

Etter 10 år, regnet fra 1. januar 1972, kan fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse.

For ervervs- og bruksrettskonsesjonen for fall i Guolisjåkka betaler konsesjonæren en årlig avgift til konsesjonsavgiftsfondet i Kåfjord kommune av kr. 5 pr. nat.-hk, beregnet på samme måte som ovenfor. Etter 10 år kan fastsettelsen av avgiften tas opp til ny prøvelse, regnet fra 1. januar 1972.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etterhvert som vasskraften tas i bruk.

Avgiften har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom, og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betalingen av avgifter etter post 2 og kontroll med vassforbruket, samt angående avgivelse av kraft, jfr.

post 7, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, som de kan fås for fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innenlandske arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusive toll). I tilfelle tvist om dette avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige. Hva angår leveranser fra EFTA-land, vil dispensasjonsadgangen bli praktisert i samsvar med de forpliktelser som foreligger i forhold til disse land under forutsetning av full gjensidighet.

For overtredelse av bestemmelsene i denne post betaler konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

5.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

6.

Anleggene skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid holdes i fullt drifts-

messig stand. Deres utførelse så vel som deres senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. Utgiftene som er forbundet med dette, betales av anleggenes eier.

7.

Konsesjonæren er forpliktet til å avgi inntil 10 pst. av den gjennomsnittlige kraftmengde, som vassfallene etter den foretatte utbygging, regulering og overføring kan frambringe med den påregnelige vassføring år om annet, til de kommuner hvor kraftanleggene er beliggende, eller andre kommuner, derunder også fylkeskommuner, idet fordelingen bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement. Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter begjæring av en interessert tas opp til ny avgjørelse etter 30 år, regnet fra 1. januar 1970.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften avgis i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningene eller fra ledningsnett, hva enten ledningene tilhører anleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av den som uttar kraften, enten denne er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i vedkommende forsynings- eller samkjøringsområde. Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik pris, skal kraften leveres til selvkostende. Hvis den pris som således skal legges til grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallene kan gi er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig pris.

Uenighet om prisen avgjøres av vedkommende departement.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig som uttak varsles, kan forlanges oppgitt den bruks-

tid som ønskes benyttet og dennes fordeling over året. Tvist om fordelingen avgjøres av departementet. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraftmengder i henhold til endret pålegg etter 2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig. Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 2 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

8.

Troms Kraftforsyning plikter å innbetale til Kåfjord kommune kr. 250 000 som avsettes til et næringsfond for kommunen. I beløpet inngår renter til og med 31. desember 1979.

Næringsfondet danner sammen med konsesjonsavgiftsmidler ett og samme fond, som etter nærmere bestemmelse av kommunestyret fortrinnsvis skal anvendes til fremme av næringslivet i kommunen. Vedtekter for fondet skal godkjennes av vedkommende departement.

9.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av vedkommende departement.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av post 2, 7 eller 8, første eller annet ledd, kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake i samsvar med ervervslovens § 26, annet ledd.

10.

Konsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende, jfr. ervervslovens § 2.

Regulerings- og overføringstillatelser

som er overført Troms Kraftforsyning på uendrede vilkår.

(Overført ved kongelig resolusjon av 14. mars 1980.)

1.

Tillatelse for Troms kommune til regulering av Skarsfjordvassdraget på Ringvassøya.

Meddelt ved kongelig resolusjon 21. april 1922.

2.

Tillatelse for Troms fylkeskommune til regulering av Lysbotnvassdraget på Senja.

Meddelt ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 4. september 1941. Stadfestet ved kongelig resolusjon 11. april 1947.

3.

Tillatelse for A/S Bardufoss Kraftlag til å senke Altevatn i Bardu kommune 3 m.

Meddelt ved Kronprinsregentens resolusjon 15. juni 1951.

4.

Tillatelse for A/L Lyngen Kraftlag til regulering av Rottenvikvassdraget i Lyngen.

Meddelt ved kongelig resolusjon 1. februar 1952.

5.

Tillatelse for Troms fylkes kraftforsyning til regulering og overføring i Guolasjåkka i Kåfjord.

Meddelt ved kongelig resolusjon 14. juni 1968.

6.

Tillatelse for Troms fylkes kraftforsyning til regulering av Devdisvatn m. v. i Målselv.

Meddelt ved kongelig resolusjon 14. august 1970.